

Irina Hăilă, Florin Antohe, Marius Antonescu

(coordonatori)

**Ramona Gligă, Anca Grădinaru, Luciana Pantazescu,
Florentina Stoian, Bogdan Antohe, Mihaela Berindeanu,
Agenna Ionescu**

Teste de antrenament pentru Concursul școlar național COMPER

**Limba și literatura română
Matematică**

clasa a VIII-a

Ediția a II-a

Cuprins

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ.....	5
ETAPA I.....	5
Testul 1.....	7
Testul 2.....	11
Testul 3.....	15
Testul 4.....	19
Testul 5.....	23
ETAPA a II-a.....	27
Testul 1.....	27
Testul 2.....	31
Testul 3.....	35
Testul 4.....	39
Testul 5.....	43
ETAPA NAȚIONALĂ.....	47
Testul 1.....	47
Testul 2.....	51
Testul 3.....	55
Testul 4.....	59
Testul 5.....	64
 MATEMATICĂ.....	 69
ETAPA I.....	71
Testul 1.....	71
Testul 2.....	73
Testul 3.....	75
Testul 4.....	77
Testul 5.....	79

ETAPA a II-a.....	81
Testul 1.....	81
Testul 2.....	83
Testul 3.....	85
Testul 4.....	87
Testul 5.....	89
ETAPA NAȚIONALĂ.....	91
Testul 1.....	91
Testul 2.....	93
Testul 3.....	95
Testul 4.....	97
Testul 5.....	99
RĂSPUNSURI.....	101
Limba și literatura română	101
Etapa I	101
Etapa a II-a	102
Etapa Națională	103
Matematică	104
Etapa I	104
Etapa a II-a	105
Etapa Națională	106

ETAPA I**TESTUL 1**

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Timpul efectiv de lucru este de 90 de minute.

Citește cu atenție textele pentru a putea rezolva cerințele legate de acestea, apoi bifează în grilă răspunsurile corecte.

A. *La noi în țară există trei feluri de tei: teiul cu frunză în formă de inimă (Tilia cordata), care înflorește acum, la începutul lui iunie, și care are pe dosul frunzelor niște perișori gălbui; teiul cu frunza mare (Tilia platyphyllos), care înflorește ceva mai târziu și are, așa cum o arată și denumirea, frunzele mai mari decât celelalte specii înrudite; teiul argintiu (Tilia argentea), care înflorește abia în iulie, având frunze și flori alburii. [...]*

Culegerea florilor de tei se face prin simpla lor rupere de pe ramuri, însă este o operațiune destul de delicată, din cauza înălțimii mari a arborilor și a fragilității extreme a ramurilor, care nu o dată s-au rupt, provocându-le culegătorilor imprudenți accidente extrem de grave. De aceea, recoltarea florilor de tei trebuie făcută de pe o scară bine asigurată, așa încât să fie evitate situațiile periculoase. Obligatoriu, culesul se face pe timp frumos, la minimum 24 de ore după ce a plouat, pe timp uscat, florile de tei având maximum de principii active. De pe ramuri se desprind florile cu tot cu frunzuliță (bractee) și se pun în săculeți de pânză. Uscarea se face la umbră, în locuri lipsite de umiditate și bine aerisite, într-un strat cu o grosime maximă de șapte centimetri. Dintr-un kilogram de flori proaspete se obține ceva mai mult de un sfert de kilogram de plantă uscată, care va fi depozitată în locuri fără umiditate și răcoroase.

(Teiul, arborele care vindecă sufletul, în Formula AS, nr. 872/2009, fragment)

B. — *Vă mulțumesc tuturor. Ați cinstit prin mine orașul de unde viu. Dați-mi voie să iubesc prin dumneavoastră orașul în care mă aflu. Nu-l știam până acum. [...] Până a nu-l întâlni, orașul dumneavoastră nu era pentru mine decât „ceva” de pe marginea Dunării. Dar mi l-au arătat teii înfloriți dintr-un capăt în celălalt, și iată-l acum în mine alături de colinele Florenței, de zările Eyub-ului și de lagunele Veneției. Tei înfloriți sunt mulți în țara lui Eminescu, poate tot atâția câte fete blonde sunt pe malul Rhinului. Și Iașul își are aleea lui de tei care și-au scuturat floarea sfântă prin versurile lui Eminescu asupra sufletului unei țări întregi, lăsând parfum fără de moarte peste trecătorii vieții. Dar nicăieri aiurea parfumul teilor nu-i mai aproape, mai intim, mai cald, mai viu, mai învăluitor, decât în locurile acestea. Nu e numai afară, sub cerul liber, până la fereastră; te însoțește pretutindeni. Îl ai în păr, îl ai pe mâni, îl ai pe față, și prin somn te acoperă încă, dându-ți beția nopților de vară. Îl am și acum în fața mea și în mine, și-l aveam toți cei de aici în noi, și-n jurul nostru, cum e pe fața orbilor, iluminare, căldura soarelui de aur.*

(Ionel Teodoreanu, Lorelei, fragment)

C. *Lasă-ți lumea ta uitată,
Mi te dă cu totul mie,
De mi-ai da viața toată,
Nime-n lume nu ne știe.*

*Vin' cu mine, rățăcește
Pe cărări cu cotituri,
Unde noaptea se trezește
Glasul vechilor păduri.*

*Printre crengi scânteie stele,
Farmec dând cărării strâmte,
Și afară doar de ele
Nime-n lume nu ne simte.
[...]*

*Iată lacul. Luna plină,
Poleindu-l, îl străbate;
El, aprins de-a ei lumină,
Simte-a lui singurătate.*

*De-al tău chip el se pătrunde,
Ca oglinda îl alege –
Ce privești zâmbind în unde?
Tremurând cu unde-n spume,
Între trestie le farmă
Și visând o-ntreagă lume
Tot nu poate să adoarmă.*

Ești frumoasă, se-nțelege.

*Înălțimile albastre
Pleacă zarea lor pe dealuri,
Arătând privirii noastre
Stele-n ceruri, stele-n valuri.*

*E-un miros de tei în crânguri,
Dulce-i umbra de răchiți
Și suntem atât de singuri
Și atât de fericiți!
[...]*

(Mihai Eminescu, *Lasă-ți lumea...*, fragment)

STANDARD

1. Conform informațiilor prezentate în textul A, numărul speciilor de tei din țara noastră este:
 - a. unu;
 - b. doi;
 - c. trei;
 - d. patru.
2. După cum reiese din textul A, teiul argintiu:
 - a. înflorește la începutul lui iunie și are flori și frunze gălbui;
 - b. are frunze în formă de inimă și înflorește în iulie;
 - c. înflorește în iulie și are frunze și flori alburii;
 - d. are frunzele ceva mai mari decât celelalte specii și înflorește în iunie.
3. Personajul din textul B se află:
 - a. pe malul Rhinului;
 - b. la Veneția;
 - c. în Delta Dunării;
 - d. într-un oraș de la malul Dunării.
4. Imaginile artistice din strofa a doua a textului C se referă la:
 - a. izvor;
 - b. pădure;
 - c. lac;
 - d. păsări.

5. Cuvântul subliniat în următoarea secvență din textul A: Culegerea florilor de tei se face prin simpla lor rupere [...] are:
- sens propriu de bază;
 - sens propriu secundar;
 - sens figurat;
 - sens propriu de bază și sens propriu secundar.
6. Se dau următoarele cuvinte: (1) învelește; (2) învăluie; (3) îmbracă; (4) ascunde. Dintre acestea, sunt sinonime potrivite pentru verbul subliniat în următoarea secvență din textul B: Îl ai în păr, îl ai pe mâni, îl ai pe față, și prin somn te acoperă încă, dându-ți beția nopților de vară.
- 1 și 2;
 - 1 și 4;
 - 3;
 - 3 și 4.
7. Apar două cuvinte formate prin conversiune în varianta de răspuns:
- care nu o dată s-au rupt, provocându-le culegătorilor imprudenți accidente;
 - La noi în țară există trei feluri de tei;
 - într-un strat cu o grosime maximă de șapte centimetri;
 - Obligatoriu, culesul se face pe timp frumos, la minimum 24 de ore după ce a plouat, pe timp uscat.
8. Cuvântul *situațiile* din textul A conține:
- un diftong;
 - doi diftongi;
 - două situații de hiat;
 - un diftong și un hiat.
9. Apar numai cuvinte cu diftong în varianta de răspuns:
- noi, trei, tei, iunie;
 - gălbui, târziu, denumirea, argintiu;
 - operațiune, cauza, argintiu, tei;
 - aerisite, principii, uscarea, plouat.
10. Sunt despărțite corect în silabe toate cuvintele din seria:
- e-xis-tă, fe-luri, te-iul, înf-lo-reș-te;
 - iu-nie, frun-ze-lor, op-e-ra-țiu-ne, ae-ri-si-te;
 - ae-ri-si-te, ra-muri, frun-ze-le, gros-i-me;
 - ru-pe-re, ac-ci-den-te, u-mi-di-ta-te, a-e-ri-si-te.
11. Apare un predicat verbal exprimat prin locuțiune verbală în varianta de răspuns:
- Vă mulțumesc tuturor;
 - Dați-mi voie să iubesc prin dumneavoastră orașul...;
 - iată-l acum în mine alături de colinele Florenței;
 - Nu e numai afară, sub cerul liber, până la fereastră...

- 12.** Prima propoziție din textul **B** este:
- a. principală, dezvoltată, asertivă, cu subiect exprimat;
 - b. principală, dezvoltată, asertivă, cu subiect inclus;
 - c. principală, simplă, asertivă, cu subiect subînțeles;
 - d. principală, simplă, interogativă, cu subiect inclus.
- 13.** Secvența care conține numai propoziții aflate în raport de coordonare este:
- a. *Îl am și acum în fața mea și în mine...*
 - b. *Îl ai în păr, îl ai pe mâini, îl ai pe față, și prin somn te acoperă încă...*
 - c. *Ați cinstit prin mine orașul de unde viu.*
 - d. *Dați-mi voie să iubesc prin dumneavoastră orașul în care mă aflu.*
- 14.** Primul predicat din secvența: *Iată lacul. Luna plină,/ Poleindu-l, îl străbate;* este exprimat prin:
- a. adverb predicativ;
 - b. verb la imperativ;
 - c. interjecție;
 - d. verb la indicativ.
- 15.** În secvența: *Înălțimile albastre/ Pleacă zarea lor pe dealuri,/ Arătând privirii noastre/ Stele-n ceruri, stele-n valuri.* apar următoarele figuri de stil:
- a. epitetul, metafora, repetiția;
 - b. epitetul, enumerația, repetiția;
 - c. antiteza, epitetul, enumerația;
 - d. aliterația, antiteza, metafora.
- 16.** În textul **C**, teiul se asociază cu sentimentul de:
- a. tristețe;
 - b. bucurie;
 - c. fericire;
 - d. regret.

EXCELENȚĂ

- 17.** Apare tiparul textual descriptiv:
- a. numai în textul **A**;
 - b. numai în textul **B**;
 - c. numai în textul **C**;
 - d. în toate cele trei texte.
- 18.** Următoarea afirmație este corectă:
- a. Textele **A**, **B** și **C** sunt narative.
 - b. Textele **B** și **C** cuprind un tipar textual dialogat.
 - c. Textul **A** prezintă imagini artistice ale teiului.
 - d. Textul **C** este liric.

Itemii 1-16 se notează cu câte 5 puncte fiecare; itemii 17-18 se notează cu câte 10 puncte fiecare.
Total: 100 de puncte.

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Timpul efectiv de lucru este de 90 de minute.

Citește cu atenție textele pentru a putea rezolva cerințele legate de acestea, apoi bifează în grilă răspunsurile corecte.

A. *Istoria ciocolatei începe cu două mii de ani în urmă, când cultura arborelui de cacao era practică în America de Sud.*

Cristofor Columb (1502) a fost primul explorator care a luat contact cu boabele de cacao din Lumea Nouă. Aduse în Europa, acestea nu s-au bucurat de o prea mare atenție, deoarece nimeni nu știa la ce folosesc.

În 1519, conchistadorul Hernando Cortez a descoperit că Montezuma, conducătorul aztecilor, obișnuia să bea o băutură preparată din semințe de cacao, numită „chocolatl”. Montezuma obișnuia să bea aproape cincizeci de căni pe zi. El i-a servit lui Hernando Cortez această băutură regală, pe care acesta a găsit-o cam amară pentru gustul său.

Spaniolii au adăugat trestie de zahăr și i-au îmbogățit aroma cu ajutorul vaniliei și scorțișoarei. În plus, au descoperit că băutura este mai gustoasă servită fierbinte.

Locuitorii Spaniei au început, treptat, să aprecieze miraculosul preparat, servit cu precădere de aristocrație. Ei nu au dezvăluit Europei secretul acestei băuturi timp de un secol. Călugării spanioli au fost cei care au făcut public modul de preparare a acestei băuturi ce a fost rapid apreciată la Curtea Regală din Franța și apoi din Marea Britanie. [...]

Arborele de cacao poate atinge 8 metri în 12 ani, înflorește în tot cursul anului, având aproape 100.000 flori în buchete, dar din care doar 0,2% dau fructe.

(Fragment preluat de pe site-ul <http://ro.wikipedia.org>)

B. — Tu ești mare, Dănuț?
— Da, mamă.
— N-ai vrea tu să rămâi așa cum ești: mititel?
— Nu!
— ... împreună cu mama.
— Daa.
— Dacă nu se poate, Dănuț! ... Hai să-ți dea mama ceva bun.
— Din șifonieră?
— Din șifonieră, zâmbi doamna Deleanu în fața șifonierei de mahon a mamei și-a bunicii ei.
[...]

... Și zăngănitul argintiu al cheilor, și scârțâitul muzical al șifonierelor deschise de o mână albă, când în oglinda lor răsare – o clipă numai – un etac și un copil cu buze umede și ochi duioși, fiindcă în șifonieră e șocolată...

— Mamă, câte am voie să iau? întrebă Dănuț, *ronțâind o tabletă rotundă de șocolată „Marquis”,* mâncând din ochi cutia rămasă în mâna lui.

- Ia-le pe toate... să ai și tu la tine în odaie.
- Adevărat?
- Adevărat.

(Ionel Teodoreanu, *La Medeleni*, fragment)

C. *O dată pe an doar, de ziua lui, apuca și Charlie Bucket să guste o fărâmbă de ciocolată. Toți membrii familiei puneau bănuși deoparte pentru această ocazie specială, iar, când sosea ziua cea mare, Charlie era întotdeauna cadorisit cu un baton mititel de ciocolată doar al lui. Și, de fiecare dată când îl primea, în acele dimineți miraculoase când era ziua lui, îl punea cu grijă într-o cutiuță de lemn, care îi aparținea, și îl prețuia de parcă ar fi fost aur curat; apoi, în zilele următoare, nu își permitea decât să îl privească, fără să îl atingă. Când, în cele din urmă, nu mai rezista, desfăcea o bucățică minusculă de ambalaj, într-un colț, care scotea la iveală o bucățică minusculă de ciocolată, din care lua o bucățică minusculă – doar cât să permită gustului încântător de dulce să i se împrăștie încet pe limbă. În ziua următoare, mai ronțăia un picuț, și tot așa. În felul ăsta, Charlie făcea ca batonul lui de ciocolată de zece cenți să îl țină mai bine de o lună.*

Dar încă nu v-am spus ce lucru îl chinuia pe Charlie, iubitorul de ciocolată, mai mult decât orice altceva. Acest lucru, pentru el, era mult, mult mai rău decât să vadă tabletele de ciocolată în vitrine sau pe ceilalți copii molfăind batoane cu cremă chiar în fața lui. Era cea mai groaznică tortură pe care v-o puteți imagina, și anume:

Chiar în acel oraș, de fapt, chiar în fața casei în care locuia Charlie, se afla o IMENSĂ FABRICĂ DE CIOCOLATĂ!

Ia închipuiți-vă așa ceva!

Și nu era vorba, pur și simplu, de o fabrică enormă oarecare de ciocolată. Era cea mai mare și mai faimoasă din lume! Era FABRICA WONKA, proprietatea unui domn pe nume Willy Wonka, cel mai mare inventator și fabricant de ciocolată care a existat vreodată pe fața pământului.

(Roald Dahl, Charlie și fabrica de ciocolată, fragment)

STANDARD

1. Conform informațiilor prezentate în textul A, primul explorator care a descoperit boabele de cacao din Lumea Nouă a fost:
 - a. Hernando Cortez;
 - b. Montezuma;
 - c. Cristofor Columb;
 - d. un călugăr spaniol.
2. Așa cum reiese din textul A, inovația adusă de spanioli băuturii preparate din semințe de cacao a fost:
 - a. adaosul de trestie de zahăr, vanilie și scorțișoară;
 - b. prepararea cu ajutorul apei;
 - c. transformarea boabelor în pudră;
 - d. accentuarea gustului amar.
3. Primele șase replici ale dialogului dintre doamna Deleanu și Dănuț, din textul B, sugerează:
 - a. dorința mamei de a-și vedea copilul mare;
 - b. răceala relațiilor dintre mamă și fiu;
 - c. dorința mamei de a-și păstra permanent copilul aproape;
 - d. interesul mamei pentru viitorul copilului.
4. Ceea ce îl chinuia cel mai mult pe Charlie, personajul din textul C, era:
 - a. faptul că nu primea o ciocolată mai mare de ziua lui;
 - b. să-i vadă pe ceilalți copii mâncând ciocolată în fața lui;
 - c. să vadă ciocolatele din vitrine;
 - d. vecinătatea cu cea mai mare fabrică de ciocolată din lume.